

Никандр Михайлович Федіченко народився 4 листопада 1902 р. у м. Катеринославі в робітничій родині. Лозунги революції, яка розпочалася під час його навчання в шостому класі гімназії, сприйняв з ентузіазмом, брав участь у мітингах, зборах, маніфестаціях, був секретарем створеної в гімназії ради робітників, селян і солдатів. З 1920 до 1923 р. працював у органах ЧК.

З 1923 р. Н. М. Федіченко — учень Катеринославського технікуму шляхів сполучення; упродовж 1923–1925 рр. очолював партосередок технікуму, а з 1927 р. обіймав посаду начальника навчального закладу. В 1929 р. здобув диплом інженера-механіка залізничного транспорту.

Наділений вмінням перспективно мислити, Никандр Михайлович передбачив, що процес індустріалізації країни потребує вирішення проблеми підготовки інженерних кадрів. Тому він став одним із найактивніших поборників ідеї відкриття в Дніпропетровську — потужному індустріальному центрі та важливому транспортному вузлі — вищого начального закладу системи Наркомату шляхів сполучення.

Разом із групою однодумців у 1930 р. Н. М. Федіченко домігся прийняття рішення про створення Дніпропетровського інституту інженерів залізничного транспорту, який він очолював до 1938 р. Завдяки неперевершеному організаторському таланту Никандра Михайловича ДІТ за кілька років набув статусу потужної кузні кадрів інженерів-залізничників: було побудовано студмістечко з розвинутою інфраструктурою та колійним сполученням; створено дружний педагогічний колектив; на високому професійному рівні організовано навчальний процес. Але з 1937 р. над головою керівника ДІТу почали збиратися хмари, виникла загроза арешту, і у 1938 р. Н. М. Федіченко через виключення з партії змушений був залишити посаду керівника інституту.

Далі його доля зробила декілька стрімких поворотів: у 1940 р. працював головним інженером Дніпропетровського комунального господарства, а у 1941 р., повернувшись до ДІТу, упродовж нетривалого періоду був виконуючим обов'язки доцента кафедри «Паровози». У роки війни працював у вищих навчальних закладах системи НКПС Москви та Новосибірська, згодом обіймав керівні посади у Центральному науково-дослідному інституті Міністерства шляхів сполучення. В 1944 р. захистив кандидатську дисертацію. В 1954–1957 рр. Н. М. Федіченко — ректор Новосибірського інституту інженерів залізничного транспорту.

Сферою наукових інтересів Н. М. Федіченка була стаціонарна енергетика залізничного транспорту, він підняв на новий рівень технічне оснащення теплоенергетичного господарства. Разом із випускницею ДІТу доктором технічних наук Р. І. Мірошніченко проводив дослідження з розробки методики нормування витрат енергоресурсів на тягу поїздів.

Никандр Михайлович віддав 26 років керівній роботі в системі вищої освіти. Але він усе життя вважав себе дітищем, гаряче переймався долею рідного навчального закладу, був почесним членом ученої ради інституту. Неодноразово приїжджав до ДІТу, був почесним гостем на багатьох ювілейних святкуваннях.

Його працю відзначено урядовими нагородами: трьома орденами та низкою медалей; мав персональну пенсію.

Н. М. Федіченко пішов із життя в 1988 р., похований у Дніпропетровську.

ФЕДІЧЕНКО Никандр Михайлович

Очолював ДІТ
у 1930–1938 рр.

Кандидат технічних наук, доцент

